

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

«Συνάντηση με τον Χριστό»

Την ημέρα της Κυριακής της Σαμαρείτιδος γινόμαστε μάρτυρες και συμμετέχοι της ελπιδοφόρας και σωτηριώδους συνάντησης του Χριστού με μία γυναίκα απλή, αμαρτωλή και περιφρονημένη από την κοινωνία της εποχής. Στο πρόσωπο αυτής της Σαμαρείτιδος γυναικός, αποκαλύπτεται η δύναμη της Θείας Χάριτος, που μεταμορφώνει και ανακαινίζει κάθε διψασμένη καρδιά σε πηγή ζωογόνων υδάτων.

Κουρασμένος από την οδοιπορία, ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, ξαποσταίνει στο φρέαρ του Ιακώβ και ζητά νερό από τη Σαμαρείτιδα. Η απλή αυτή αίτηση γίνεται αφορμή για έναν βαθύ θεολογικό διάλογο. Εκείνος, που είναι η πηγή της ζωής, παρουσιάζεται ως διψασμένος, για να φανερώσει τη δική μας πνευματική δίψα. Αποκαλύπτει πως υπάρχει ένα άλλου είδους νερό, το «ὕδωρ τὸ ζῶν», το οποίο δεν ξεδιψά προσωρινά, αλλά αναβλύζει μέσα από τον άνθρωπο ως πηγή αιωνίου ζωής.

Πώς να κατανοήσει, όμως, η απλή και απροετοίμαστη γυναίκα, το βάθος της ακτινοβόλου αλήθειας; Με ανθρώπινο τρόπο και ιδιοτελή αφέλεια ενδιαφέρεται να αποκτήσει αυτό το «ειδικό νερό», ώστε να αποφεύγει τον καθημερινό μόχθο της πορείας προς το πηγάδι. Οι αδυναμίες αυτές, καρποί της έως τώρα αμαρτωλής ζωής της, διαλύονται σταδιακά, καθώς ο Κύριος, την οδηγεί στην αυτογνωσία. Φέρνει στο φως την προσωπική της ζωή, όχι για να την κατακρίνει, αλλά για να την θεραπεύσει. Η αναγνώριση της αμαρτίας, η ταπείνωση και η ειλικρίνεια, ανοίγουν τον δρόμο για τη ανακαινιστική επέμβαση της Θείας Χάρης. Η Σαμαρείτιδα μεταμορφώνεται. Με καθαρή καρδιά πλέον, αναζητά την αλήθεια, μέσα από πνευματικές ερωτήσεις.

Στα ερωτήματά της περί του ορθού τρόπου προσκύνησης και της αληθινής λατρείας, ο Χριστός απαντά ότι ο Θεός ζητά προσκυνητές «ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ». Προειδοποιεί για τον κίνδυνο του τυπικισμού και των επιφανειακών εκδηλώσεων ευσεβισμού. Η αληθινή λατρεία απαιτεί καθαρή καρδιά, ζωντανή πίστη και συνέπεια στην κατά Θεόν ζωή. Ο

άνθρωπος καλείται να προσεγγίσει τον Θεό ολοκληρωτικά, μέσα από αγαθά έργα αγάπης και προσωπική πνευματική εγρήγορση.

Είναι εντυπωσιακό, για την εποχή εκείνη, ότι ο Κύριος αποκαλύπτεται σε αυτή τη γυναίκα, που δεν ανήκει στον εκλεκτό λαό των Εβραίων, αλλά στην αίρεση των Σαμαρειτών. Με αυτόν τον τρόπο, κατακερματίζει τα κοινωνικά πρότυπα και αποδεικνύει ότι ο Άγιος και Τριαδικός Θεός δεν κάνει διακρίσεις, δεν εξετάζει καταγωγή, κοινωνική θέση ή παρελθόν. Η Σαμαρείτιδα αμαρτωλή γυναίκα εξυψώνεται ως ζωντανό παράδειγμα της ευεργετικής επίδρασης της μετανοίας και των αποτελεσμάτων της επέμβασης της Θείας Χάριτος.

Τα αποτελέσματα αυτά, είναι τόσο εκπληκτικά που ακόμα και οι ίδιοι οι μαθητές Του, εξεπλάγησαν, από τον καρπό της αλλοίωσης της γυναίκας, που μετατρέπεται σε Ισαπόστολο. Αναγνωρίζει και ομολογεί τον Μεσσία στο πρόσωπο του Κυρίου ενώπιον των συμπολιτών της, οδηγώντας μία ολόκληρη αιρετική πόλη προς την σωτηρία, που είναι ο ίδιος ο Χριστός.

Ας Τον αναζητήσουμε, λοιπόν, με ταπείνωση και ειλικρίνεια. Ας γίνουμε και εμείς αληθινοί προσκυνητές «έν πνεύματι και ἀληθεία». Και τότε το «ζων ύδωρ» της Χάριτός Του θα γεμίσει την ύπαρξή μας, μετατρέποντάς μας σε πηγές ζωής για τους αδελφούς γύρω μας.

ΕΚ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ Φ. Ν. Θ.

Ιερομόναχος Χρυσόστομος Ζαράρης